

Mojiceja Podgoršek

*Kako je bila
pregnana zima*

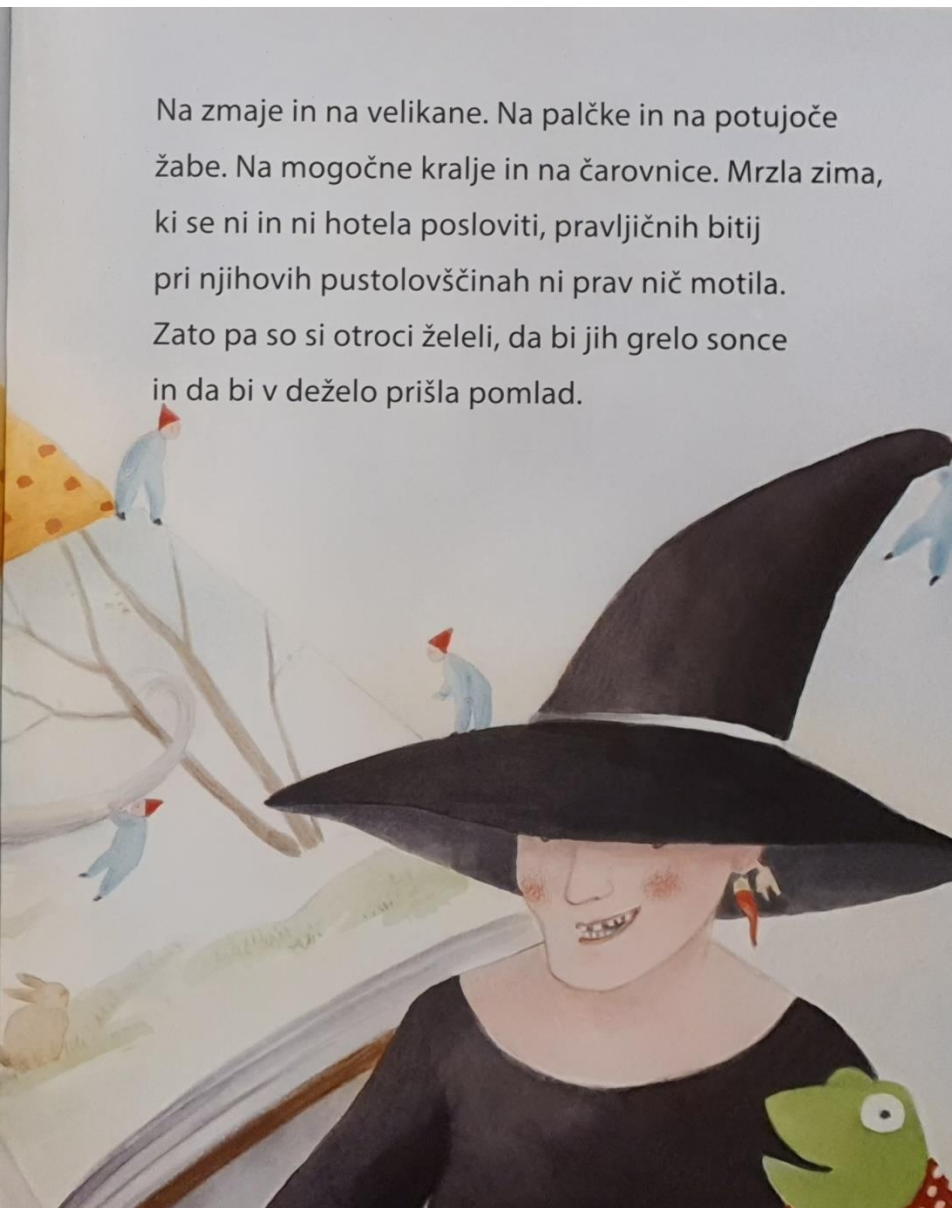
Ilustrirala Vesna Benedetič

Nekega mrzlega zimskega večera so se v zasneženi gorski vasici otroci kobacali v tople postelje. Zunaj je bila že trda tema, kajti dnevi so bili kratki, noči pa dolge. A čeprav so si otroci želeli, da bi lahko še tekali naokrog, so hkrati nestrpno čakali na pravljčna bitja, ki so nanje ves dan potrpežljivo čakala v pravljicah.

Na zmaje in na velikane. Na palčke in na potujoče žabe. Na mogočne kralje in na čarovnice. Mrzla zima, ki se ni in ni hotela posloviti, pravljicnih bitij pri njihovih pustolovščinah ni prav nič motila. Zato pa so si otroci želeli, da bi jih grelo sonce in da bi v deželo prišla pomlad.

»Zmaj, strašni zmaj! Če si res tako strašen,
prosim, preženi zimo,« je zmaja prosil Lan.

»Velikan, najmočnejši vseh velikanov!
Če si res tako močan, prosim, podaljšaj
dan!« je velikana prosil Maj.

»Palčki, palčki Vseznalčki! Če res toliko veste, prosim, povejte, kdaj pride pomlad,« je palčke prosila Ajda.

»Regica, regljava žaba svetovljanka! Če si res videla toliko sveta, prosim, povej, kje se zadržuje sonce,« je Regico prosila Pika.

»Kralj, najmočnejši vseh kraljev!
Če si res tako mogočen, prosim,
ukaži, naj dolgo noč zamenja še
daljši dan,« je kralja prosil Gal.

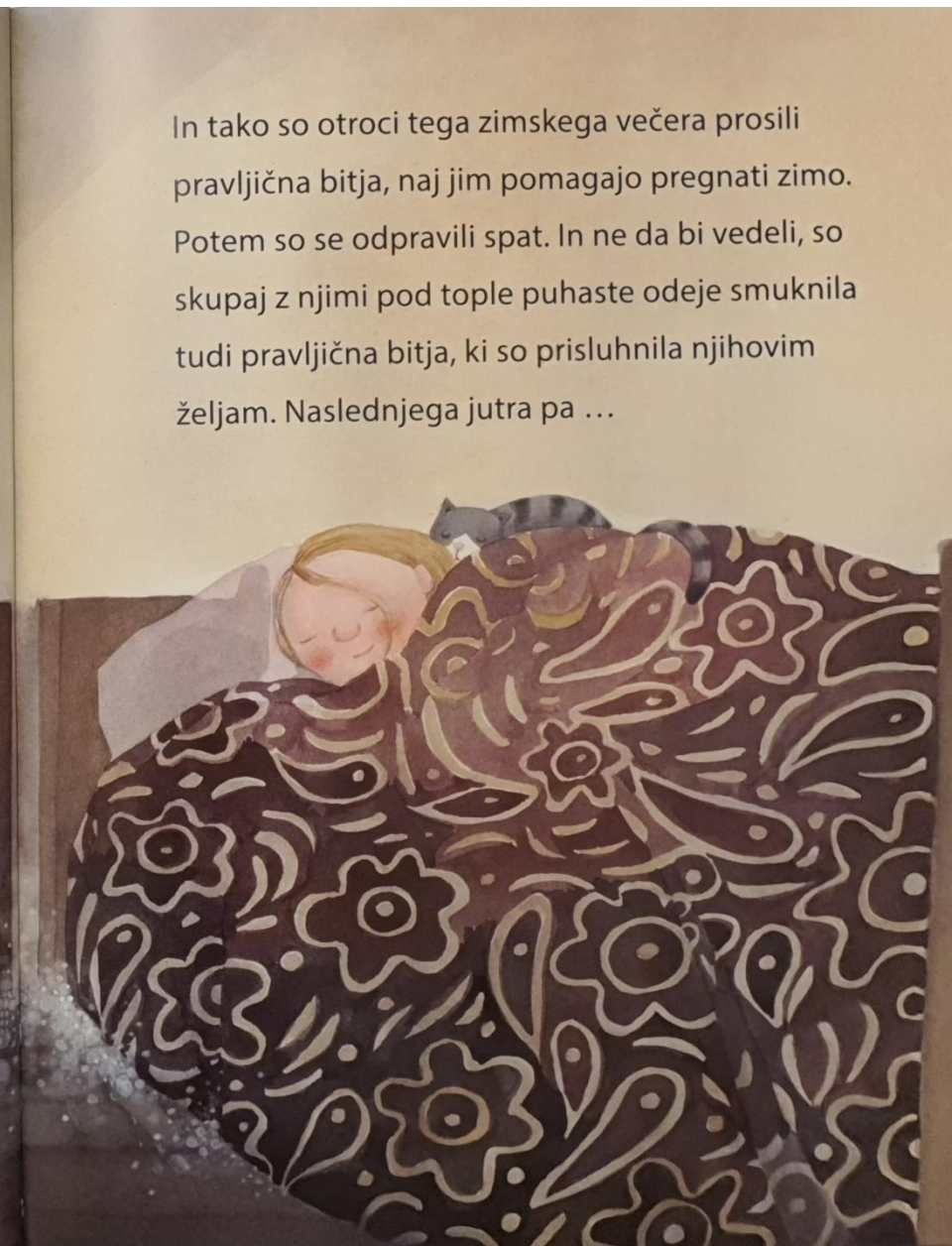

»Čarovnica, spretna čarovnica Uršula.
Če znaš res tako spretno čarati, prosim
pričaraj pojoče ptice,« je čarovnico
Uršulo prosila Maja.

In tako so otroci tega zimskega večera prosili pravljичna bitja, naj jim pomagajo pregnati zimo. Potem so se odpravili spat. In ne da bi vedeli, so skupaj z njimi pod tople puhaste odeje smuknila tudi pravljična bitja, ki so prisluhnila njihovim željam. Naslednjega jutra pa ...

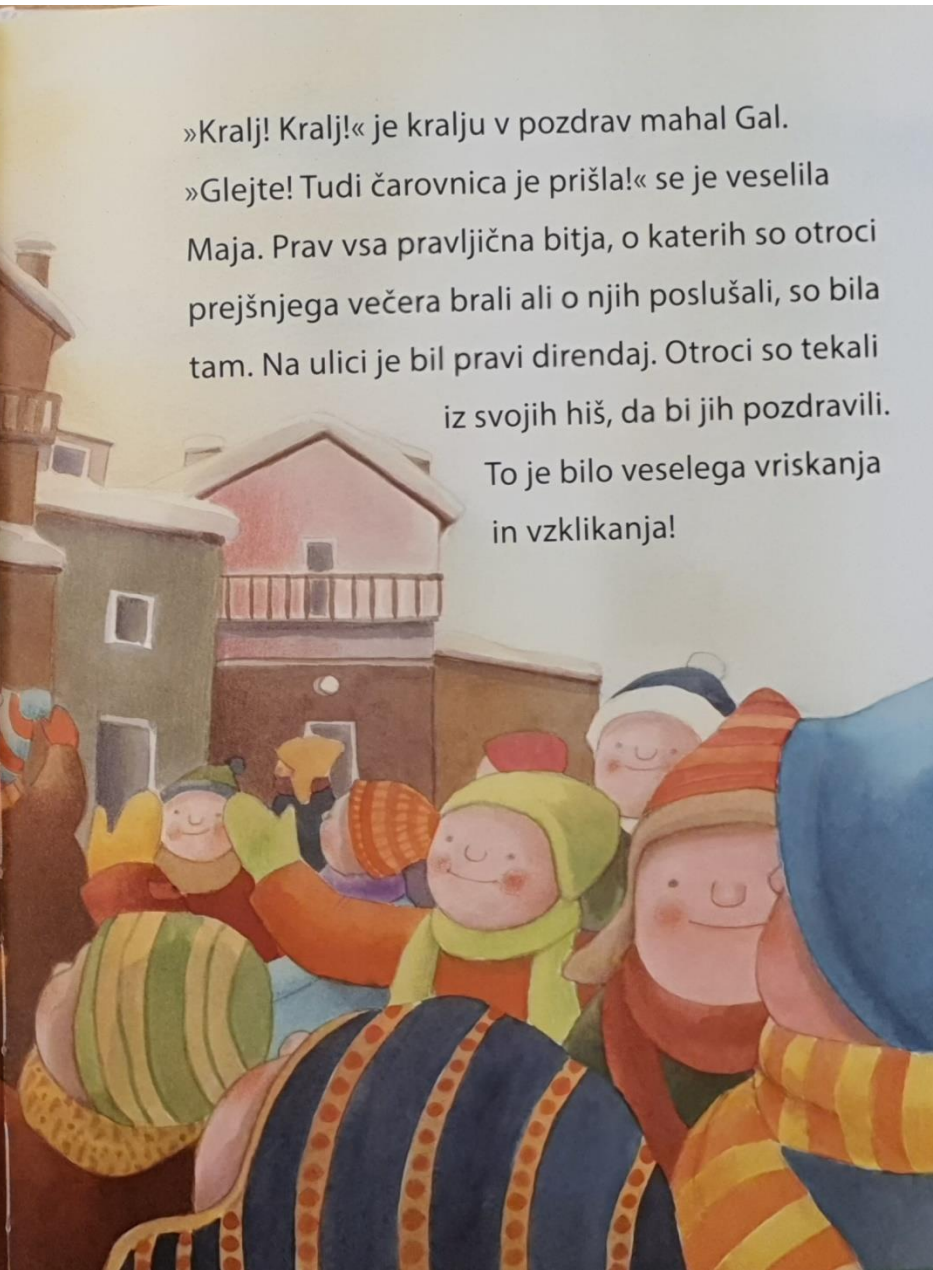

... so se skupaj s soncem prebudili v nadvse nenavaden dan. »Zmaj! Na ulici je zmaj!« je skozi okno kričal Lan. »Prav zares je tamle tudi velikan!« se mu je pridružil Maj. »Moji palčki! Moji palčki!« je presenečeno vzklikala Ajda. »Živijooooo!« je žabo Regico z balkona pozdravljala Pika.

»Kralj! Kralj!« je kralju v pozdrav mahal Gal.
»Glejte! Tudi čarovnica je prišla!« se je veselila Maja. Prav vsa pravljlična bitja, o katerih so otroci prejšnjega večera brali ali o njih poslušali, so bila tam. Na ulici je bil pravi direndaj. Otroci so tekali iz svojih hiš, da bi jih pozdravili. To je bilo veselega vriskanja in vzklikanja!

Zmaj je bruhal ogenj in preganjal mraz in sneg.
Velikan je z elastiko raztegoval dan. Palčki so vlekli
cvetlične vozove in vzklikali, da pomlad že prihaja.
Žaba Regica je s svojim regljanjem izza devetih gora
zvabila sonce, mogočni kralj pa je z ogromnimi škarpami
rezal in krajšal noč. Čarovnica Uršula je pričarala ptice,
ki so veselo prepevale. In vsepovsod je
odmevalo od navdušenja in veselja.

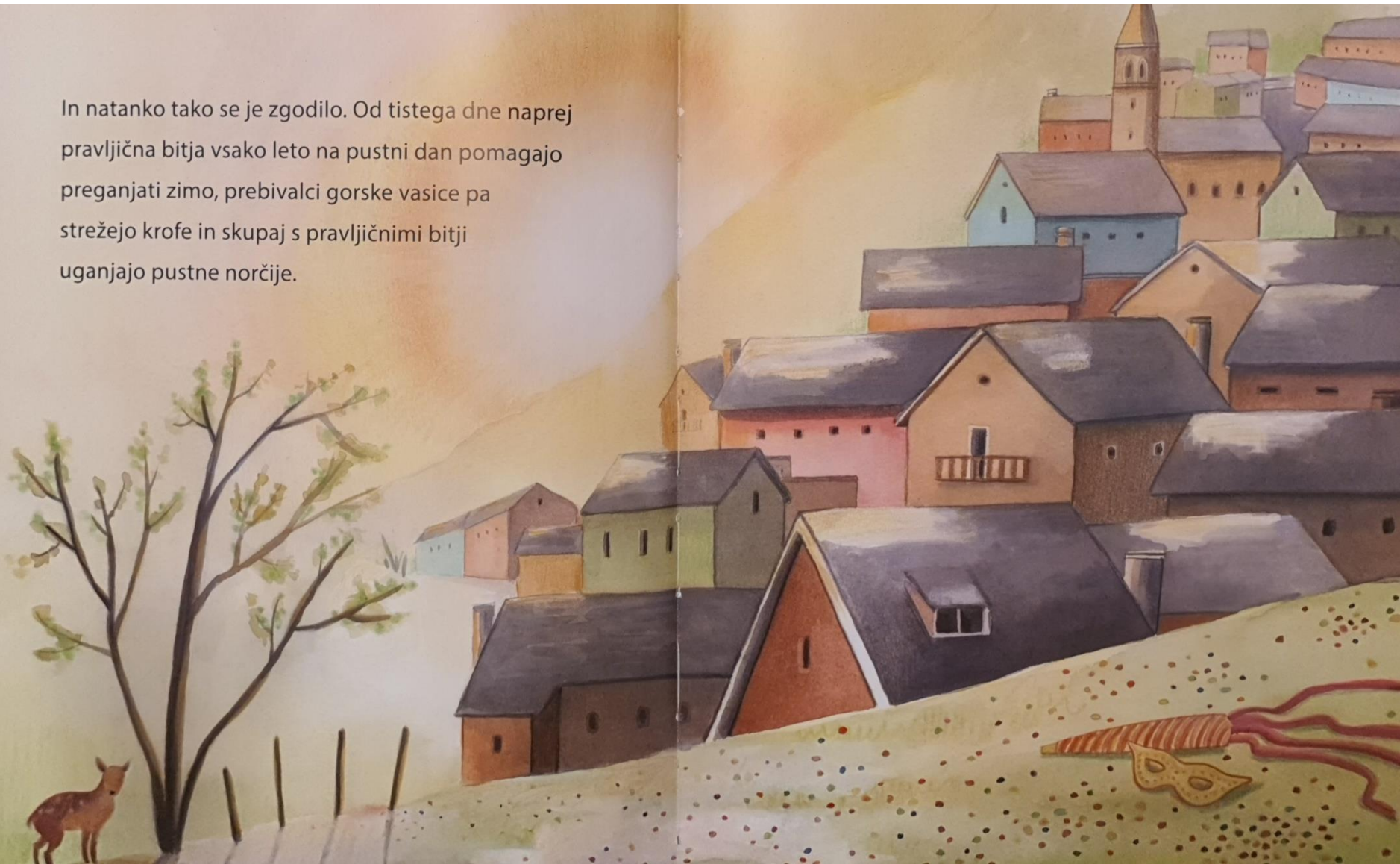
Zimi pa tolikšno preganjanje in veseljačenje na njen račun ni bilo prav nič pogodu. Zato ji ni preostalo drugega, kot da vzame pot pod noge in zbeži. Potem šele se je razvnelo slavlje! Gospodinje so za pravljica bitja več dni skupaj cvrle majhne in velike krofe. Iz njihove sladke sredine se se cedile marelična, jagodna in borovničeva marmelada.

In krofov je bilo toliko, da so se do sitega najedli tudi vsi prebivalci vasi. »Danes naj bo pustni dan!« je odločil njihov župan. »Od dolge zime se bomo poslovili in pomlad v deželo povabili. Zato morate vsi delo nemudoma iz rok iz-PUST-iti. Ukazujem torej, da se morate veseliti!« je še rekel župan in temu ni nihče oporekal.

In natanko tako se je zgodilo. Od tistega dne naprej pravljíčna bitja vsako leto na pustni dan pomagajo preganjati zimo, prebivalci gorske vasice pa strežejo krofe in skupaj s pravljíčnimi bitji uganjajo pustne norčije.

Pravljčni pust

Pust, pust, pravljčni hrust
bo zimsko spanje pregnal
in pomlad v deželo pripeljal.
Za pusta pravljčne sanje oživijo
in pravljčna bitja na ulico hitijo.

Kraljice in kralji,
velikani in zmaji.
Prav vsi si želijo,
da otrokom veselje podarijo.
Vitez po težkem boju
zmaja premaga,
čeprav na poti do sreče
skoraj omaga.
Za nagrado si lepo kraljično izbori,
pa še sreča ju spremlja
vse do konca njunih dni.

Pust, pust, pravljčni hrust
bo ptice iz toplih krajev nazaj pripeljal.
In ko se bo poslovil,
bo na polju žito vzkalilo,
strašilo pa bo svoje delovno mesto
spet pridobilo.
In na travniku se bodo otroci
spet s pravljčnimi bitji
le na skrivaj igrali,
zvečer pa od utrujenosti
prav sladko zaspali.
Pust, pust, pravljčni hrust.

